

Sygnatura akt I ACz 435/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wincenty Ślawnicki

Sędziowie: SSA Anna Miastkowska

SSO del. Dariusz Limiera (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

protestu S. N.

z udziałem Komisarza Wyborczego w P., Przewodniczącego Miejsko - Gminnej Komisji Wyborczej w D. i M. F.

sprawy w trybie wyborczym (wybory samorządowe)

na skutek zażalenia S. N.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 22 stycznia 2015 r. sygn. akt I Ns 334/14

p o s t a n o w i a:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 435/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 stycznia 2015 r., wydanym w sprawie protestu wyborczego S. N. z udziałem Komisarza Wyborczego w P., Przewodniczącego Miejsko-Gminnej Komisji Wyborczej w D. i M. F., Sąd Okręgowy w Płocku odrzucił zażalenie S. N. na postanowienie Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 30 grudnia 2014 r.

Rozstrzygnięcie to zapadło w następstwie ustalenia, że zażalenie S. N. na postanowienie Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 30 grudnia 2014 r. wpłynęło w dniu 21 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy zaznaczył, że ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy zawiera odmienną od generalnie stosowanej regułę ustalania zachowania terminu do dokonania określonej czynności przewidzianej prawem. W postępowaniach dotyczących wyborów (przed organami wyborczymi i przed sądami) nie ma zastosowania przepis art. 165 § 2 k.p.c., zgodnie z którym oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Powołując się na treść art. 394 § 4 Kodeksu wyborczego Sąd I instancji stwierdził, że na orzeczenia sądu okręgowego, o których mowa w § 1 i 2 oraz art. 393, wnoszącym protest wyborczy, komisarzowi wyborczemu, przewodniczącemu właściwej komisji wyborczej lub jego zastępcy przysługuje, w ciągu 7 dni od daty doręczenia, zażalenie do właściwego sądu apelacyjnego. Art. 9 § 1 w/w ustawy stanowi natomiast, iż ilekroć w kodeksie jest mowa o

upływie terminu do wniesienia skargi, odwołania lub innego dokumentu do sądu, organu wyborczego, urzędu gminy, konsula albo kapitana statku, należy przez to rozumieć dzień złożenia skargi, odwołania lub innego dokumentu w sądzie, organowi wyborczemu, w urzędzie gminy, w konsulacie lub kapitanowi statku.

Sąd I instancji podkreślił, że postanowienie wraz z uzasadnieniem zostało doręczone protestującemu w dniu 13 stycznia 2015 r., zatem termin na wniesienie zażalenia upływał 20 stycznia 2015 r. Zażalenie zostało nadane w urzędzie pocztowym 20 stycznia 2015 r., jednak do Sądu wpłynęło dopiero 21 stycznia 2015 r., zatem po upływie ustawowego terminu. Jako spóźnione podlega zatem odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Na to postanowienie zażalenie wniósł wnioskodawca S. N., wnosząc o uchylenie postanowienia i rozpatrzenie środka zaskarżenia, wniesionego w trybie wyborczym na wybory realizowane przez Obwodową Komisję Wyborczą nr 5 w D..

Skarżący zaznaczył, że otrzymał z Sądu fałszywy dokument w postaci pisma przewodniego z dnia 7 lutego 2015 roku. Został wprowadzony w błąd poprzez zawarte tam pouczenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie, jako bezzasadne, nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż okoliczności podnoszone przez skarżącego w zażaleniu, związane z kwestią błędnego, w jego ocenie, pouczenia o terminie do wniesienia zażalenia, nie mogły wywrzeć wpływu na ocenę zasadności rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji. Argumentacja skarżącego wskazuje bowiem, że nie neguje on w zasadzie uchybienia terminowi do wniesienia zażalenia, a jedynie wskazuje przyczynę, która w jego ocenie usprawiedliwiała to uchybienie (błędne pouczenie).

Jak podnosi się w judykaturze, wniesienie środka zaskarżenia po upływie ustawowego terminu powoduje bezskuteczność tej czynności procesowej. O wystąpieniu tego skutku decyduje zaś wyłącznie chwila faktycznego dokonania czynności i następuje on samoistnie, choćby strona dokonała spóźnionej czynności procesowej z powodu niepouczenia lub błędnego pouczenia przez sąd. Czynność zaskarżenia dokonana po terminie nie może już bowiem ulec konwalidacji, a środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia wniesiony po terminie podlega odrzuceniu jako spóźniony (por. uzasadnienie do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2011 r., sygn. akt III CZP 38/11, opubl. w nr 5 OSNC z 2012 r. pod poz. 56).

Podkreślić należy zatem, iż warunkiem rozpoczęcia biegu terminu do zaskarżenia orzeczenia jest wyłącznie jego prawidłowe doręczenie (ogłoszenie) nie zaś zakres czy poprawność udzielonego przez sąd pouczenia co do terminu i sposobu jego zaskarżenia. Skarżący za pomocą dowodu z kserokopii dokumentu z dnia 7 stycznia 2015 r. dowiódł, że skierowane do niego pouczenie nie wskazywało w ogóle, jaki konkretny środek zaskarżenia przysługuje stronie, w jakim terminie i w jaki sposób powinien zostać wniesiony.

Podnoszona przez skarżącego okoliczność nie stanowiła jednak przeszkody do odrzucenia zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 30 grudnia 2014 r. Zażalenie to okazało się bowiem spóźnionym środkiem odwoławczym. Niewątpliwie mylne pouczenie może natomiast stanowić podstawę wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia, albowiem jest zdarzeniem podlegającym rozpatrywaniu przy badaniu przesłanki braku zawinienia w uchybieniu terminu do dokonania czynności procesowej.

Z tych względów Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.